

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Talpă Boris

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,
Donos Aliona, Malanciuc Ion

Judecând recursul ordinar declarat de către Procurorul - șef în Procuratura de circumscripție Cahul, *Calendari Dumitru*, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Chihaioglo Vitali XXXXX,

Culev Dmitri XXXXX,

Termenii de examinare:

Prima instanță: 03.11.2017 – 21.06.2018;

Instanța de apel: 12.07.2018 – 22.04.2019;

Instanța de recurs: 07.02.2020 – 09.06.2020;

Instanța de apel: 28.07.2020 – 20.12.2021;

Instanța de recurs: 18.03.2022 – 20.06.2023.

Asupra motivelor invocate în recursurile ordinare, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 iunie 2018, Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 46, art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că: potrivit rechizitoriului *Culev Dmitri* și *Chihaioglo Vitali* sunt învinuiți pentru faptul că, Culev Dmitrii la începutul anului 2017, în prealabil a organizat un grup criminal organizat cu Chihaioglo Vitali, care execută pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2009, cu scopul săvârșirii infracțiunii, fiind membru activ al grupului criminal organizat, acționând în interesul acestui grup, în

comun acord și prin înțelegere prealabilă, repartizând rolurile între ei, au organizat și au săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, **Culev Dmitri** în perioada aprilie până în iunie 2017 activând de comun acord cu **Chihaioglo Vitali**, urmărind scopul eliberării condiționate înainte de termen a învinutului **Chihaioglo Vitali**, care își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 din or. Taraclia, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică și asupra persoanelor ce execută funcții publice, cu scopul de a emite o hotărâre favorabilă la cererea depusă de **Chihaioglo Vitali**, privind liberarea condiționată înainte de termen a pretins de la **Chihaioglo Vitali** sume bănești în cuantum de 4 200 euro, care conform cursului valutar al BNM, la data de 25.04.2017, constituia 20,6585 lei MD pentru un euro, adică suma de 86 758,56 lei.

În drept, acțiunile respective ale lui **Culev Dmitri** au fost încadrare juridic de către organul de urmărire penală în baza prevederilor art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor: *”pretinderea, acceptarea personal sau prin mijlocitor, de bani pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească, să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, de două sau mai multe persoane, în interesul unui grup criminal organizat”*.

Chihaioglo Vitali, executând pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 din or. Taraclia, conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2009, la începutul anului 2017, în prealabil au organizat un grup criminal stabil cu cet. **Culev Dmitri**, cu scopul săvârșirii infracțiunii, fiind membru activ al grupului criminal organizat, acționând în interesul grupului, de comun acord și în prealabil, distribuind între ei rolurile, au organizat și au săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, **Chihaioglo Vitali**, având statut de condamnat în perioada lunilor aprilie-iunie 2017 acționând de comun acord cu **Culev Dmitri**, urmărind scopul eliberării condiționate înainte de termen a sa, i-a propus lui **Culev Dmitri** sume bănești în cuantum de 4200 euro, care conform cursului BNM, la data de 25.04.2017, constituia 20,6585 lei MD pentru un euro, adică suma de 86 758,56 lei, care susținea că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, persoană care execută funcție publică, cu scopul de a obține o hotărâre favorabilă pe cererea depusă de **Chihaioglo Vitali** pentru liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen și a acceptat să primească banii oferiți.

În drept, acțiunile respective ale lui **Chihaioglo Vitali** au fost încadrare juridic de către organul de urmărire penală în baza prevederilor art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor: *”promisiunea, oferirea unei persoane personal sau prin mijlocitor, de avantaje enumerate la alin. (1), și anume bani, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul indicat la alin. (1), adică cu scopul a-l face să îndeplinească, să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, de două sau mai multe persoane, în interesul unui grup criminal organizat”*.

3. Ne fiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, **Buțenco Alexei**, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscuți vinovați **Culev Dmitri** și **Chihaioglo Vitali** în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în privința lui **Culev Dmitri** - 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 85 Cod penal, prin

adăugirea a pedepsei neexecutate la momentul comiterii infracțiunii de **3 ani, 1 lună și 21 de zile**, stabilită prin încheierea din 23.01.2015 cu stabilirea pedepsei definitive de **6 ani** închisoare în penitenciar de tip închis; lui *Chihaioglo Vitali* - **4 ani** închisoare cu aplicarea art. 85 Cod penal, prin adăugirea a pedepsei neexecutate de **2 ani 9 luni 27 zile**, cu stabilirea pedepsei definitive de **6 ani** închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

3.1. În motivarea apelului procurorul a indicat că, vinovăția lui *Culev Dmitri* și *Chihaioglo Vitali* de săvârșirea infracțiunii, care le este incriminată a fost pe deplin demonstrată în cadrul ședinței de judecată și confirmată de probele obținute în cadrul urmăririi penale și anume: prin declarațiile martorilor Voinscaia Svetlana, Manolov Constantin; procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Culev Dmitri, în cadrul căruia au fost găsite și ridicate cartela (de tip carnet cu o singură deschidere) de plastic, de culoare violet, cu inscripția „Trafic internet disponibil în 4G, cu 30 lei în cont, cartelă ”MoldceH” care avea două numere SIM pentru telefon mobil, cu inscripția XXXXX, de asemeni numărul abonatului Moldcell pe partea vice-verso XXXXX cu codul de bare; cartela de tip caiet cu o singura deschidere, de plastic, de culoare violet, cu inscripția ”Trafic internet” disponibil în 4G, cu 30 lei în cont, cartelă Moldcell” în care se afla un număr de telefon SIM, care avea inscripția de culoare violet "Moldcell", de asemeni avea inscripție cu cifre XXXXX, pe partea opusă a abonatului "Moldcell" era numărul "XXXXX", cu codul de bare; cartela (de tip caiet cu o singura deschidere) de plastic, de culoare violet, cu inscripția "Trafic internet disponibil în 4G", cu 30 lei în cont, cartelă "Moldcell" pe partea opusă a abonatului "Moldcell" era numărul "XXXXX", cu codul de bare; o cutie cu diametrul 15.3x8.3x5,3, de culoare albă, sus cu inscripția „Samsung Galaxy A3”, în partea de jos de asemeni avea inscripția „Samsung Galaxy A3”, cu caracteristicile tehnice a telefonului mobil și IMEI XXXXX și IMEI XXXXX telefonul mobil "Sony Ericson", cu partea frontal de culoare neagră, cu inscripția "Sony Ericson", iar partea posterioară de culoare gri, în timpul deschiderii panoului telefonic din spate și a acumulatorului este inscripția "XXXXX, TYPE: XXXXX. De asemeni era o cartelă "Moldcell", numărul căreia este XXXXX; procesul-verbal de reținere a lui Culev Dmitri de la 02.08.2017, în cadrul căruia a fost ridicat telefonul mobil de marca „Samsung Galaxy A3”, cu cartela SIM "Moldcell", cu inscripția XXXXX, de asemeni abonatul cu numărul XXXXX; procesul-verbal de ridicare din 25.09.2017 de la Judecătoria Cahul, cu discuțiile telefonice cu numerele de telefoane XXXXX, XXXXX, - înregistrarea XXXXX - înregistrarea 1000042323072 de la 02.05.2017, - înregistrarea XXXXX de la 02.05.2017, - înregistrarea 1XXXXX de la 04.05.2017, - înregistrarea XXXXX de la 24.05.2017, - înregistrarea 1000042573591 de la 06.06.2017, - înregistrarea XXXXX de la 28.05.2017, - XXXXX de la 02.06.2017, - înregistrarea 1000042756331 stocate pe discul CD-R cu inscripția XXXXX"; sentința pronunțată de instanța de judecată din Federația Rusă la 07.12.2005; cererea lui Culev Dmitri, încheierea Judecătoriei Cahul privind aplicarea în privința lui Culev D. prevederile art. 91 Cod penal, hotărârea Curții Supreme de Justiție de la 15.06.2009 în privința lui Chihaioglo V., cererea lui Chihaioglo V. adresată Judecătoriei Taraclia, încheierea Judecătoriei Taraclia din 28.07.2017 privind refuzul liberării condiționate a lui Chihaioglo V.; cererea lui Chihaioglo V. din 18.04.2017 către comisia Penitenciarul nr. 1 Taraclia, refuzul comisiei la cererea înaintată.

De asemenea, procurorul a făcut referire și la declarațiile depuse în ședința de judecată de inculpații Chihaioglo Vitali și Culev Dmitri, a martorilor Culeva Marina, soția inculpatului Culev Dmitri, Babovici Ivan și Terzinov Ivan;

S-a referit procurorul la faptul că, conform procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații, "Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice" de pe numerele XXXXX în perioada de 01.01.2017 până 14.09.2017 a fost dovedit faptul că, numărul telefonului mobil XXXXX, oficial este înregistrat după Culev Dmitri, care coincide cu extrasul din Registrul de Stat al Populației și aparține lui Culev Dmitri. După ce numărul SIM XXXXX a fost instalat în telefoanele mobile cu IMEI: XXXXX; XXXXX; XXXXX, și care activau cu numărul SIM XXXXX, în telefoanele mobile cu IMEI: XXXXX.

A indicat procurorul că, instanța de judecată trebuia să ia în considerație toate probele enumerate, precum și prevederile art. 390 și art. 394 Cod de procedură penală.

A conchis că, probele care au fost prezentate instanței de judecată dovedesc prezența în acțiunile lui Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința total, din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Culev Dmitri și Chihaioglo Vitalie au fost achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând temeiurile de achitare indicate în dispozitivul sentinței și din partea descriptivă, a observat o neconcordanță în stabilirea temeiului ce a stat la baza achitării inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, fiind constatate în acest sens concluzii și temeiuri de achitare diferite.

Pe de o parte instanța a statuat că: *"nu s-a constatat existența faptei infracțiunii"* și pe de altă parte că: *"fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii"*, iar menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare ce se exclud reciproc, în aceeași hotărâre judecătorească, constituie o eroare de procedură.

De asemenea, instanța de apel a notat și faptul că, deși instanța a achitat inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, în partea descriptivă nu a indicat direct și nici nu a analizat care dintre elementele constitutive ale infracțiunii lipsesc în acțiunile inculpaților.

În acest context, instanța de apel a notat că, există o contradicție între dispozitivul sentinței și partea descriptivă a ei, referitor la temeiul de achitare a inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, constituie temei pentru casarea totală a sentinței, cu rejudecarea cauzei.

La fel, analizând cumulul de probe cercetate în ședința de judecată, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța de apel a considerat că, în acțiunile inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 46, art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal.

A menționat instanța de apel că, potrivit învinuirii înaintate inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, acestora li s-a imputat că, *"la începutul anului 2017, în prealabil au organizat un grup criminal, cu scopul săvârșirii infracțiunii, fiind membri activi ai grupului criminal organizat, acționând în interesul acestui grup, în comun acord și prin înțelegere prealabilă, repartizând rolurile între ei, au organizat și au*

săvârșit infracțiunea de trafic de influență”.

A făcut trimitere la art. 46 Cod penal, unde este stipulat că, *grup criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.*

Potrivit doctrinei de specialitate, a elucidat trăsăturile definitorii ale grupului criminal organizat și anume: stabilitatea (statornicia) grupului; organizarea în prealabil a membrilor grupului; scopul organizării grupului criminal este de a comite una sau mai multe infracțiuni.

Stabilitatea grupului criminal este caracterizată de existența unor legături strânse permanente între membrii grupului, formele și metodele individuale, specifice ale activității acestuia.

În practica judiciară, s-a statuat că, în calitate de indicatori ai stabilității pot servi: **1)** gradul înalt de organizare (consolidarea grupului, preluarea detaliată a planurilor săvârșirii, de regulă, nu a uneia, ci a unui șir de infracțiuni; structura ierarhică și distribuirea rolurilor între participanți; disciplina internă, deseori, foarte strictă; un sistem bine gândit de asigurare cu mijloace și instrumente de săvârșire a infracțiunii; existența unui sistem de asigurare a securității participanților); **2)** stabilitatea activului de bază al grupului și structurii ei organizaționale, care permite coparticipanților să conteze pe ajutorul reciproc și susținere în procesul săvârșirii infracțiunii, facilitează corelația dintre participanți și elaborarea metodelor de activitate comună; **3)** existența unor metode și forme de activitate individuale după caracterul lor, ce-și găsesc reflectarea într-o metodică specifică de stabilire a obiectelor de atentare; metode specifice de săvârșire a infracțiunii și comportării membrilor grupului, retragerea de la locul săvârșirii faptei ș.a.; **4)** stabilitatea (constanța) formelor și metodelor activității criminale, care servesc deseori ca garant al siguranței săvârșirii cu succes a infracțiunii, întrucât ele reduc la minimum probabilitatea comiterii erorilor de către participanți în cazuri imprevizibile.

Prin urmare, a conchis că, nu orice grup de persoane care au comis în comun o infracțiune, poate fi considerat ca un grup criminal organizat.

Astfel, apreciind ansamblul de probe administrate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată în raport cu prevederile art. 46 Cod penal, instanței de apel nu i-au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile, care să demonstreze în afara oricărui dubiu că *Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali* au săvârșit fapta incriminată de trafic de influență, în interesul unui grup criminal organizat.

La fel, a relatat instanța de apel că, acuzatorul de stat nu a demonstrat în ședința de judecată că, inculpații *Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali* se cunoșteau până la începutul anului 2017, și că între ei existau careva relații de comunicare, or atât *Culev Dmitri*, cât și *Chihaioglo Vitali* în declarațiile lor, au negat faptul că se cunoșteau.

De asemenea, instanța de apel, nu a reținut ca probe înregistrările convorbirilor telefonice între două persoane, pretinse a fi inculpații, or, conversația a fost în limba găgăuză, la care atât *Culev Dmitri*, cât și *Chihaioglo Vitali*, au negat că în acele discuții sunt vocile lor, iar acuzatorul de stat nu a prezentat nici un raport de constatare tehnico-științifică sau un raport de expertiză judiciară care să stabilească dacă vocile din discuțiile stocate pe CD aparțin inculpaților.

A mai indicat instanța de apel că, circumstanțele invocate de procuror, precum că, inculpații, *”repartizând rolurile între ei, au organizat și au săvârșit infracțiunea de trafic de influență”*, nu a demonstrat existența elementelor obligatorii pentru a reține la caz, constituirea de către *Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali* a unui grup criminal organizat în vederea săvârșirii infracțiunii de trafic de influență,

Astfel, analizând din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probele enunțate, precum și din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel nu a constatat existența faptei de trafic de influență conform art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal, incriminată inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali.

În susținerea acestei concluzii, se notează că, termenul "influență" în sensul art. 326 Cod penal, este folosit în sens de aptitudine de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. În același timp, este absolut important ca influența respectivă să izvorască din alte raporturi decât raporturile legate de subordonare, de control, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii.

Instanța de apel a notat că, procurorul la formularea și înaintarea învinuirii lui Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali nu a determinat factorul/factorii de decizie în privința cărora Culev Dmitri susținea că are influență pentru a emite o hotărâre favorabilă la cererea depusă de Chihaioglo Vitali privitor la liberarea condiționată înainte de termen, în virtutea căruia să pretindă de la Chihaioglo Vitali suma de 4200 euro, iar Chihaioglo Vitali să-i propună lui Culev Dmitri suma de 4200 euro pentru a influența factorii de decizie în vederea emiterii unei hotărâri favorabile, privitor la liberarea condiționată înainte de termen, ci doar a indicat "*persoanele cu funcție de demnitate publică și persoane care exercită funcții publice*".

De asemenea, instanța de apel nu a reținut în vederea constatării existenței faptei infracționale de trafic de influență în acțiunile lui Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, stenogramele convorbirilor telefonice dintre două persoane anexate la materialele dosarului, or, aceste probe a fost administrate cu încălcarea esențială a normelor procesuale.

Astfel, se observă că, convorbirile telefonice interceptate și înregistrate, cu stenografierea lor ulterior, s-au purtat în limba găgăuză, însă stenogramele anexate la procesele-verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor, au fost direct întocmite în limba rusă, fără a fi redată inițial discuția în limba găgăuză, precum că a avut loc comunicarea, iar ulterior, cu traducerea lor în limba rusă de către un traducător autorizat.

Respectiv, a constatat încălcarea procedurii stabilite de lege, la întocmirea și reproducerea în stenogramă a comunicărilor interceptate.

În același context, potrivit stenogramelor anexate la dosar, traducerea comunicărilor din limba găgăuză în limba rusă s-a efectuat de către Manolov Constantin, ofițer principal de investigații a Secției nr. 5 a Direcției nr. 2 a INI, iar ca dovadă a autorizării de a traduce comunicațiile, a fost anexată copia neautenticată a unui certificat în limba turcă eliberat de Academia de Poliție a Turciei pe numele lui Manolov Constantin.

Având în vedere că, Manolov Constantin, ofițer de investigații, era implicat în activități de investigații în cadrul cauzei penale în vederea descoperirii infracțiunilor cercetate de către organul de urmărire penală, acesta nu a avut dreptul de a efectua traducerea comunicațiilor din stenogramele anexate la procesele-verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor, din limba găgăuză în limba rusă.

Mai mult ca atât, Manolov Constantin, prin ordonanța procurorului din 26 iunie 2017, a fost inclus în grupul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în prezenta cauză penală, fiindu-i acordate atribuțiile de ofițer de urmărire penală, ceea ce denotă lipsa dreptului de a efectua careva traduceri a unor acte de procedură (stenograme).

Astfel, a conchis că, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare,

se exclud din dosar, nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări ale art. 94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Un alt aspect, în contextul înregistrărilor telefonice în baza cărora procurorul și-a întemeiat învinuirea, a fost că, numărul de telefon XXXXX de la compania de telefonie mobilă Moldcell, pretins folosit de Chihaioglo Vitali în discuțiile telefonice purtate cu Culev Dmitri, îi aparține unei persoane Caracet Ivan, care la acel moment își ispășea pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia.

Cu toate acestea, procurorul nu a întreprins măsuri pentru a audia persoana respectivă, Caracet Ivan, precum și nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală în vederea identificării și a unei eventuale ridicări a telefonului mobil, cu numărul de telefon XXXXX.

Mai mult de atât, instanța de apel a notat că, organul de urmărire penală nu a exercitat nici o acțiune de urmărire penală sau măsuri speciale de investigații, prin efectuarea de percheziții în celula în care s-a deținut Chihaioglo Vitali în vederea stabilirii dacă acesta ar deține sau nu telefon mobil, cu ajutorul căruia putea purta discuții telefonice cu Culev Dmitri.

A mai indicat instanța de apel că, procurorul prin ordonanța din 11 iulie 2017 a dispus ridicarea din cauza penală nr. 2016670018, care se află în procedură în PCCOCS (of. Sud) în original, materialele care au legătură nemijlocită cu infracțiunea investigată în cadrul cauzei penale nr.2017670190: *demersuri și ordonanțele procurorului, încheieri și mandate judecătorești privind interceptarea telefoanelor, rapoarte și informații privind persoanele implicate în comiterea infracțiunii, alte documente.*

Prin urmare potrivit procesului-verbal de ridicare din 25 septembrie 2017, s-a ridicat de la Judecătoria Cahul, judecătorul de instrucție, discuțiile telefonice cu numerele de telefoane XXXXX, de la 25.04.2017; înregistrarea 1000042247373; de la 29.04.2017; înregistrarea XXXXX, înmatriculate pe discheta CD-R cu inscripția "maxell" .

Astfel, a constatat instanța de apel că, la materialele cauzei lipsește o încheiere motivată a judecătorului de instrucție, prin care s-ar dispune folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2016670018 aflată în procedură la PCCOCS (of. Sud) la prezenta cauză penală nr.2017670190, intentată în baza art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal, ceea ce constituie o încălcare a normelor procesuale.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 august 2017, conform căruia au fost supuse examinării obiectele ridicate de la domiciliul lui Culev Dmitri în rezultatul percheziției din 02 august 2017, este o probă derivată a procesului-verbal de percheziție din 02 august 2017 și în temeiul art. 94 alin.(1) pct. 2), 4), 8) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probă și necesită a fi exclusă din dosar, or proba derivată urmează cursul probei principale.

Afirmațiile acuzatorului de stat precum că, percheziția efectuată la domiciliul lui Culev Dmitri a fost ulterior autorizată de către judecătorul de instrucție, nu pot fi reținute ca întemeiate.

Referitor la faptul că, de la domiciliul lui Culev Dmitri a fost ridicat un telefon mobil de pe care ultimul purta discuții cu Chihaioglo Vitali aflat în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, instanța de apel nu le-a reținut ca probe întemeiate, deoarece acuzatorul de stat, în afară de înregistrările convorbirilor telefonice, nu a prezentat alte probe ce ar demonstra că Culev Dmitri purta discuții de la acel telefon cu Chihaioglo Vitali.

Nici informația despre convorbirile telefonice purtate de la numele abonaților

XXXXX ridicate de la Compania de telefonie mobilă SA "Moldcell" nu a demonstrat că Culev Dmitri ar fi purtat careva discuții telefonice cu Chihaioglo Vitali.

Instanța de apel a notat că, acuzatorul de stat în instanța de apel nu a prezentat probe suplimentare celor administrate și cercetate în instanța de fond, care ar fi în măsură să schimbe soluția de achitare a inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, s-au acceptat ca fiind întemeiate declarațiile inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali privind nevinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal, or, vinovăția inculpaților nu poate fi bazată pe presupuneri.

Cât privește imposibilitatea asigurării prezenței inculpatului Culev Dmitri la locul efectuării percheziției din motiv că ultimul se simțea rău și a fost necesară asigurarea asistenței medicale de urgență, instanța de apel nu a reținut astfel de alegații ca întemeiate, or, în acea zi s-a efectuat percheziția automobilului lui Culev Dmitri, cu participarea acestuia și a avocatului său.

Mai mult, la materialele cauzei nu au fost anexate careva înscrisuri eliberate de medici care ar confirma că starea de sănătate a acuzatului nu-i permitea deplasarea într-o altă localitate.

Pornind din rațiunile dezvoltate în decizie, instanța de a constată că procurorul nu a reușit să demonstreze prin probe admisibile, vinovăția lui Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali în săvârșirea faptei prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal, motiv din care ultimii necesită a fi achitați din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul – șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, *Calendari Dumitru*, indicând temeiul prevăzut la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs, prin care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel din 22 aprilie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1 În motivarea recursului, a indicat că, nu este clar din ce cauză instanța de apel nu a admis ca probe pertinente, concludente și utile declarațiile martorului Manolov Constantin.

La fel, a conchis că, concluziile instanței de apel, asupra aprecierii declarațiilor martorului Manolov Constantin, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor și lăsarea fără aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri neîntemeiate.

Cu referire la neadmiterea ca probă de către instanța de apel a procesului-verbal de percheziție din 02.08.2017, pe motiv că organul de urmărire penală la efectuarea percheziției nu a respectat prevederile procesual-penale, recurentul a conchis că, cercetând actul respectiv au constatat că, acesta corespunde întru totul cerințelor stipulate de art. art. 131 și 260 Cod de procedură penală, or, legislația procesual-penală nu prevede obligativitatea indicării în procesul-verbal de percheziție a locului în care au fost descoperite obiectele ridicate.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 131 alin. (5) Cod de procedură penală obiectele și documentele ridicate trebuie, pe cât e posibil și necesar, să fie împachetate și sigilate chiar la locul percheziției sau ridicării, despre ce se face mențiune în procesul-verbal respectiv.

În aceeași ordine de idei se menționează că, Culev Maria citind procesul-verbal de percheziție, nu a indicat careva obiecții vis-a-vis de ridicarea obiectelor.

De asemenea, a relatat că, instanța de apel și-a depășit atribuțiile sale privind reexaminarea situației procesuale legate de perchiziție, prin faptul că, a revizuit legalitatea perchiziției constatată prin hotărâri irevocabile a instanței de judecată, astfel, a subminat unitatea judecătorească a instanțelor de judecată.

A considerat că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 03.08.2017 prin care acțiunea procesuală de efectuare a perchiziției din 02.08.2017 la domiciliul lui Culev D. a fost declarată legală, are puterea lucrului judecat și nu a fost necesar de a se expune asupra legalității acestei acțiuni.

Totodată, a menționat că, instanța de apel incorect a constatat învinuirea înaintată lui Culev D. și Chihaioglo V., ar conține expresii generale, nefiind indicat și analizat modul de săvârșire a infracțiunii imputate, or, în învinuirea formulată au fost indicate datele cu privire la data, locul, mijloacele, modul și motivele de săvârșire a infracțiunii, infracțiunii prevăzute de art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2020, s-a admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel din 22 aprilie 2019, în privința lui Culev Dmitri Dmitri și Chihaioglo Vitali Valentin, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel pur formal a admis apelul procurorului, fără a da răspuns la motivele invocate de către acesta.

Astfel, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a omis să se expună asupra următoarelor motive invocate în cererea de apel:

- *"la materialele cauzei lipsește o încheiere motivată a judecătorului de instrucție, prin care s-ar dispune folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2016670018 aflată în procedură în PCCOCS (of. Sud) în prezenta cauză penală nr.2017670190"*;

- *"potrivit materialelor dosarului (Vol. I, f.d.54, 58) telefonul cu nr. XXXXXX pretins folosit de Chihaioglo C. și de la care s-ar fi purtat discuții cu Culev, ar fi aparținut lui Caracet I., cu toate acestea persoana dată nu a fost audiată precum și nu au fost efectuate acțiuni de depistare a acestui telefon pentru a stabili cine și în ce circumstanțe l-a folosit. În cadrul examinării cauzei penale și cercetări judecătorești nu a fost indicat că telefonul cu nr XXXXXX aparține lui Caracet I., și cine este persoana dată, pentru a audia pe faptul dat"*;

- *„Din stenogramele anexate la dosar vol. I f.d. 77 reiese că careva persoane ar dori pentru rezolvarea unei întrebări suma de 4200 Euro, sumă ce este indicată și în actul de învinuire. Instanța consideră că din această stenogramă nu rezultă clar și cu certitudine acțiuni ce ar intra în latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 326 C.P. așa cum au fost descrise în rechizitoriu de procuror - pretinderea, acceptarea personal sau prin mijlocitor, de bani sau promisiunea,, oferirea unei persoane personal sau prin mijlocitor, de bani.*

În rezultatul ascultării discuțiilor telefonice, nu a fost posibil de stabilit cu certitudine că vocile înregistrate ar aparține inculpaților Culev și Chihaioglo, care este conținutul și veridicitatea acestor discuții, iar probe suficiente care să înlăture orice dubiu în acest sens nu au fost prezentate.

În cadrul cercetării materialelor în ședințele de judecată au fost ascultate discuțiile telefonice cu numerele XXXXXX, XXXXXX, de la 25.04.2017, -înregistrările

XXXXX, este clar explicat de către Culev D. lui cet. Chihaioglo V. privind procedura aplicării art. 91 Cod penal, cât este necesar de a achita bani, pentru ca să fie eliberat înainte de termen, este indicat în convorbire numele și prenumele persoanei cu care se discută și cu cine anume de discută și alte discuții cum urmează: XXXXX

- "conform procesului-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „XXXXX.”;

- "în cadrul cercetării materialelor în ședințele de judecată au fost ascultate discuțiile telefonice cu numerele XXXXX”.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea părții apelante, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Totodată, instanța de recurs a menționat că, decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, fiind una confuză și fără o argumentare concretă, instanța de apel făcând doar o copiere a sentinței instanței de fond, fără a da o apreciere proprie situației și probelor administrate în cauza penală, or având dreptul să reformeze sentința atacată, instanța de apel apriori a mers pe ideea preconceptută a instanței de fond care a statuat asupra nevinovăției inculpaților, limitându-se doar la constatarea faptului că probele administrate la caz nu dovedesc vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate.

A mai menționat că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează, prin verificarea probelor administrate în cadrul urmăririi penale, precum și celor din ședințele de judecată din punct de vedere al coroborării în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să constate totuși dacă în acțiunile inculpaților Culev D. și Chihaioglo V. sunt sau nu prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 46, art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza căruia aceștia au fost puși sub învinuire. Instanțele, atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv.

Mai mult ca atât, instanța de apel casând sentința prin care inculpații au fost achitați din motiv că în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, neîntemeiat i-a achitat din lipsa faptei infracțiunii. Or, potrivit materialelor cauzei este dovedit că fapta a avut loc.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, s-a admis apelul procurorului, casată total inclusiv din oficiu sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chihaioglo Vitali și Culev Dmitri, au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art. 46 și 326 alin. (3) lit. b), Cod penal, din motivul că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției adoptate a conchis că, analizând probele verificate în instanța de apel, în urma aprecierii lor, prima instanță în mod eronat a concluzionat asupra achitării lui Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 46, 326 alin. (3) lit. b), Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Or, prima instanță în argumentarea sentinței adoptate, nu a indicat direct și analizat care elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 46, 326 alin. (3) lit. b), Cod penal, lipsesc în acțiunile inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali.

Analizând întregul material probatoriu administrat în faza de urmărire penală, examinat în primă instanță și verificat în instanța de apel, în comparație cu volumul acuzării expuse în rechizitoriu și ordonanțele de punere sub învinuire a inculpaților, instanța de apel, a reținut în esență că, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali Valentin, a infracțiunii prevăzută de art. 46, 326 alin. (3) lit. b), Cod penal.

Astfel, inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, urmează a fi achitați de săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzută la art. 46, 326 alin. (3), lit. b), Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor învinuirea formulată privind existența unui grup criminal organizat de către inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, instanța de apel a conchis că, aceasta este expusă într-o formă neclară, vagă, fără a fi specificate rolurile fiecăruia din ei în cadrul grupului criminal organizat.

Or, organul de urmărire penală s-a limitat doar la invocarea în învinuirea adusă că, inculpatul Culev Dmitri în prealabil a organizat un grup criminal organizat cu inculpatul Chihaioglo, care executa pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, și apoi că inculpatul Chihaioglo Vitali, care executa pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, în prealabil a organizat un grup criminal organizat cu Culev Dmitri.

Instanța de apel a reținut că, chiar și o simplă cunoștință dintre două persoane, dacă ele se cunosc, nu indică la crearea unui grup criminal organizat, cât și nu orice grup de persoane care au săvârșit de comun acord careva infracțiuni, nu poate fi considerat un grup criminal organizat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, învinuirea adusă fiecăruia din inculpați de către procuror, este una și aceeași, fiind transcrisă cu exactitate, nefiind specificate acțiunile săvârșite de către fiecare inculpat în parte, în special când în învinuirea adusă se pretinde că infracțiunea a fost săvârșită de către un grup criminal organizat.

La fel, instanța de apel a reținut că, procurorul în învinuirea adusă inculpaților, nu a indicat în ce mod inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, sau organizat în grup criminal organizat, care era rolul fiecăruia din ei la săvârșirea infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel, studiind învinuirea adusă inculpaților în coroborare cu suportul probatoriu a cauzei penale, a constatat că, partea acuzării nu a demonstrat prin probe concrete, existența în cauză a unui grup criminal organizat, limitându-se la invocarea în învinuirea adusă inculpaților, într-o manieră incertă, vagă și la general a semnului calificativ „săvârșite în interesul unui grup criminal organizat”.

Având în vedere că, sarcina probațiunii într-un proces penal revine părții acuzării, aceasta nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente, existența în cauză a unui grup criminal organizat.

Mai mult, instanța de apel, analizând declarațiile inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, depuse în ședința de judecată în prima instanță, a constatat că, inculpații nici nu sau cunoscut între ei. (f/d 175-177 vol. IV).

Referitor la probele cu martorii prezentate la judecarea cauzei în prima instanță și verificate în instanța de apel, instanța de apel, la fel, a constatat lipsa indiciilor că inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, se cunoșteau între ei.

Instanța de apel, a mai reținut că, reieșind din înregistrările convorbirilor telefonice anexate la materialele cauzei penale, se atestă existența unui conținut al unor discuții dintre două persoane ce poartă discuții în limba găgăuză.

Prin urmare, proba ce ar demonstra că, vocile a celor două persoane din înregistrările convorbirilor telefonice aparțin inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, acuzatorul de stat nu a prezentat.

La fel, a indicat că, acuzatorul de stat, nu a prezentat nici o constatare tehnico-științifică sau un raport de expertiză judiciară, care să stabilească dacă vocile din discuțiile stocate pe CD, aparțin inculpaților Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali.

În concluzie, a remarcat că, acuzatorul de stat, nu a demonstrat prin probe, elementarul fapt, dacă inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, se cunoșteau între ei la momentul săvârșirii presupusei infracțiuni și dacă au comunicau între ei până la începutul anului 2017, presupusa perioadă a săvârșirii infracțiunii imputate.

O simpla ispășire a pedepsei de către inculpați în aceeași instituție penitenciară nu demonstrează că inculpații se cunoșteau între ei și sau organizat într-un grup criminal organizat. Cu atât mai mult nu au fost prezentate probe dacă inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, și-au ispășit pedepsele în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, în aceeași perioadă.

Face referire instanța de apel asupra faptului că, martorul Voinscaia Svetlana, fiind audiată în instanța de fond a declarat că lucrează în calitate de Șef al Secției Speciale al Penitenciarului nr. 1 Taraclia, adică instituția penitenciară unde și-au ispășit pedepsele inculpații. S-a atestat că, ambii inculpați Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali Valentin, au fost deținuți în Penitenciarul nr. 1 Taraclia, însă în diferite perioade.

În același context, instanța de apel a reținut că, conform demersului Procurorului, din 11 aprilie 2017, privind autorizarea măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate de la numărul de telefon XXXXX, de telefonul mobil cu acest număr se folosea Caracet Ivan, care își ispășea pedeapsa în Penitenciarul nr. 1 Taraclia (f/d 54-55 vol. I).

Totodată a conchis că, judecătorul de instrucție prin încheierea din 19 aprilie 2017, a autorizat și eliberat mandat judecătoresc pentru interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate de la numărul de telefon XXXXX, utilizat de către XXXXX

La fel, instanța de apel a constatat că, ulterior la data de 18 mai 2017, procurorul a depus demers în adresa judecătorului de instrucție privind autorizarea prelungirii măsurii speciale de investigații, în interceptarea și înregistrarea comunicărilor efectuate de la numărul de telefon XXXXX, deja deținut de către inculpatul Chihaioglo, care își ispășește pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 1 Taraclia f/d 61-62 vol. I.

Din conținutul celor relatate mai sus, instanța de apel, a constatat lipsa a careva probe ce ar demonstra că, telefonul mobil cu numărul XXXXX, la momentul interceptării se afla în Penitenciarul nr. 1 Taraclia și din posesia condamnatului XXXXX, a ajuns în folosința condamnatului Chihaioglo Vitali.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală, nu a depistat telefonul, ceea ce demonstrează - lipsa probei că, telefonul mobil în cauză ar fi fost folosit de către inculpatul Chihaioglo Vitali.

Cu atât mai mult, s-a reținut că, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe ce ar demonstra întreprinderea unor măsuri procesuale în vederea depistării și ridicării telefonului mobil cu numărul XXXXX.

În opinia instanței de apel, proba în cauză nu demonstrează nimic altceva decât o presupunere a organului de urmărire penală că, conform stenogramelor convorbirilor telefonice, convorbirile au fost purtate între inculpați.

Cu referire la proba și anume procesul-verbal de percheziție din 02 august 2017, la domiciliul inculpatului Culev Dmitri, amplasat în orașul XXXXX, instanța de apel a conchis că, percheziția a avut loc în lipsa inculpatului Culev Dmitri, or, o astfel de acțiune de urmărire penală necesită prezența obligatorie a acestuia.

Mai mult, instanța de apel, a reținut că, inculpatul Culev Dmitri, la momentul desfășurării percheziției în domiciliul său, se afla în custodia statului, fiind reținut. În atare circumstanțe nu au existat careva impedimente ce ar fi făcut imposibil asigurarea prezenței inculpatului la locul efectuării percheziției, așa cum o cere legislația procesual-penală în vigoare.

Respectiv, organul de urmărire penală a efectuat percheziția în domiciliul inculpatului Culev Dmitri Dmitri, cu încălcarea unei norme imperative stipulată la art. 127 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că, prin încălcarea de către organul de urmărire penală a procedurii efectuării percheziției, au încălcat dreptul inculpatului Culev Dmitri, de a asista la acțiunile organului de urmărire penală, de a face obiecții și declarații cu consemnarea în procesul-verbal.

Totodată, organul de urmărire penală, la efectuarea percheziției în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, a încălcat și prevederile alin. (3) art. 125 Cod de procedură penală, care stipulează că, *percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție.*

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, ordonanța procurorului din 02 august 2017, privind efectuarea percheziției în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, fără autorizația judecătorului de instrucție (f/d 51 vol. II), este o ordonanță nemotivată, vagă și nu rezultă necesitatea unei urgențe în efectuarea percheziției.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, urmărirea penală în cauza dată a fost pornită la data de 21 iunie 2017 (f/d 1 vol. I).

Conform ordonanței de începere a urmăririi penale, se atestă că, anume inculpatul Culev Dmitri, este acea persoană implică în săvârșirea acțiunilor prejudiciabile. Din data de 21 iunie 2017 și până la data de 02 august 2017, în privința inculpatului Culev Dmitri, au fost petrecute un șir de măsuri speciale de investigații. În data de 02 august 2017, procurorul a emis ordonanța de reținere a inculpatului Culev Dmitri, ca fiind bănuțit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin (3), lit. b), art. 236 Cod penal (f/d 19 vol. II).

Respectiv, după cum a fost invocat supra, inculpatul Culev Dmitri, deja a fost reținut la data de 02 august 2017, ora 10 și 00 minute, însă locul reținerii în procesul-verbal de reținere nefiind indicat.

Din declarațiile martorului Manolov Constantin, a rezultat că, inculpatul Culev Dmitri, a fost reținut în baza ordonanței procurorului de către polițistul Jutariuc Vitalii.

Astfel, în mod incontestabil s-a demonstrat că, organul de urmărire penală nu a fost în prezența unui caz ce nu suferea amânare pentru a efectua percheziția în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, în lipsa unei autorizații a judecătorului de instrucție.

Cu atât mai mult, instanța de apel a găsit inexplicabilă formularea din ordonanța procurorului din 02 august 2017 (f/d 59 vol. II), privind efectuarea percheziției fără autorizația judecătorului de instrucție - *"întârzierea în obținerea autorizației la*

efectuarea percheziției, judecătorul poate cauza un prejudiciu considerabil acumulării probelor, stabilirea adevărului în cauză”.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, procurorul prin ordonanța sa, nu a motivat existența unui caz ce nu suferă amânare, întru justificarea necesității efectuării percheziției în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, fără autorizația judecătorului de instrucție, ci, sfidarea totalmente a legislației procesual-penale, invocând un argument inexplicabil precum că – ”*prin primirea autorizației judecătorului de instrucție la efectuarea percheziției, ar duce la cauzarea de către judecător a unui prejudiciu considerabil acumulării probelor și stabilirii adevărului în cauză”.*

La caz, instanța de apel a conchis și faptul că, organul de urmărire penală a efectuat percheziția în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, în lipsa apărătorului acestuia, așa cum prevede la art. 17 Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, prin efectuarea percheziției în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, cu încălcarea normelor imperative ale legislației procesual-penale, a dus la violarea drepturilor inculpatului Culev Dmitri, și respectiv, probele obținute prin procedura percheziției nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, respectiv în temeiul alin. (1), art. 251 Cod procedură penală, acest proces-verbal este unul nul.

Instanța de apel a reiterat că, încălcările dispozițiilor legii invocate, grav afectează actul de justiție și drepturile procesuale ale inculpatului Culev Dmitri.

Rezumând cele expuse, instanța de apel a considerat că, prima instanță, corect a stabilit încălcările respective și nu a admis în calitate de probă, cele obținute în procesul efectuării percheziției în domiciliul inculpatului Culev Dmitri, or, acest fapt și-a găsit pe deplin confirmare în cadrul judecării apelului în instanța de apel.

Cât privește încheierea Judecătorului de instrucție din 03 august 2017, prin care a fost declarată ca fiind legală și confirmate rezultatele percheziției efectuate la data de 02 august 2017, la domiciliul inculpatului Culev Dmitri, amplasat în XXXXX, instanța de apel a reținut că, hotărârile judecătorului de instrucție privind autorizarea măsurilor speciale de investigație se apreciază de către instanța de fond la judecarea cauzei în fond și pot fi excluse, neadmise ca probe.

Referitor la alegația părții acuzării precum că, încheierea Judecătorului de instrucție din 03 august 2017, a căpătat puterea lucrului judecat, prin ce a fost declarată ca fiind legală și confirmate rezultatele percheziției efectuate la data de 02 august 2017, în domiciliul inculpatului Culev Dmitri Dmitri, amplasat în XXXXX, instanța de apel a catalogat că, această acțiune poate fi revizuită de către instanța de judecată la judecarea cauzei în fond.

Cât privește argumentarea procurorului că: ordonanța de începere a urmăririi penale din 21 iunie 2017; procesul-verbal de constatare a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea infracțiunii din 21 iunie 2017; procesul-verbal de ridicare din 11 iulie 2017; ordonanța de începere a urmăririi penale din 24 octombrie 2016; demersul din 16 mai 2017; ordonanța privind efectuarea măsurilor speciale de investigații din 16 mai 2017; încheierea Judecătorei Cahul sediul Central, din 16 mai 2017; mandatul judecătoresc de autorizare a interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice, din 16 mai 2017; demersul din 16 iunie 2017, privind autorizarea prelungirii măsurii speciale de investigații; ordonanța privind efectuarea măsurilor speciale de investigații din 16 iulie 2017; încheierea Judecătorei Cahul sediul Central din 16 iunie 2017 și mandatul judecătoresc prin care s-a autorizat prelungirea interceptării și înregistrării comunicărilor efectuate de la numărul de telefon nr. XXXXX a companiei SA „Moldcell” utilizat de numitul Culev Dmitri; mandatul judecătoresc din 16 iunie 2017,

privind autorizarea prelungirii perioadei interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice; raportul Șefului Secției nr. 5 a Direcției nr. 2 (Combaterea Crimei Organizate) a INI al IGP a MAI, inspector principal Vitalii Jitariuc, din 16 iunie 2017; demersul privind confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurilor speciale de investigații din 07 iulie 2017; ordonanța privind aprecierea legalității și pertinentei măsurii speciale de investigații; demersul din 11 aprilie 2017, privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; ordonanța privind efectuarea măsurilor speciale de investigații; încheierea judecătorului de instrucție din 19 aprilie 2017, privind autorizarea interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice; mandatul judecătoresc din 19 aprilie 2017, privind autorizarea interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice; demersul din 18 mai 2017, privind autorizarea prelungirii măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; ordonanța privind efectuarea măsurilor speciale de investigații din 18 mai 2017; încheierea judecătorului de instrucție din 18 mai 2017, privind autorizarea prelungirii perioadei de interceptare și înregistrarea a comunicărilor telefonice; mandatul judecătoresc din 18 mai 2017, privind autorizarea prelungirii perioadei de interceptare și înregistrarea a comunicărilor telefonice; demersul din 16 iunie 2017, privind autorizarea prelungirii măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; ordonanța din 16 iunie 2017, privind prelungirea măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; încheierea judecătorului de instrucție din 16 iunie 2017, privind autorizarea prelungirii perioadei de interceptare și înregistrarea a comunicărilor telefonice; mandatul judecătoresc din 16 iunie 2017, privind autorizarea prelungirii perioadei de interceptare și înregistrarea a comunicărilor telefonice; demersul privind confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurilor speciale de investigații din 07 iunie 2017; ordonanța privind aprecierea legalității și pertinentei măsurii speciale de investigații; demersul din 12 iulie 2017, privind autorizarea măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; ordonanța privind efectuarea măsurilor speciale de investigații din 12 iulie 2017; încheierea judecătorului de instrucție și mandatul judecătoresc din 12 iulie 2017, privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigații, - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice; ordonanța privind aprecierea legalității și pertinentei măsurii speciale de investigații; demersul din 20 august 2017, privind confirmarea rezultatelor percheziției și declararea legalității acțiunii de urmărire penală; încheierea Judecătorului de instrucție și mandatul judecătoresc din 23 august 2017, privind autorizarea ridicării de la Compania de telefonie mobilă SA Moldcell, a datelor convorbirilor telefonice; încheierea Judecătorului de instrucție și mandatul judecătoresc din 21 august 2017, privind autorizarea examinării conținutului telefonului mobil de model SONY ERICSON; copiile materialelor din dosarul personal e condamnat a inculpatului Chihaioglo Vitali Valentin; copiile materialelor din dosarul penal nr. 21-146/14 pe numele inculpatului Culev Dmitri XXXXX, ce se referă la eliberarea acestuia din detenție în conformitate cu art. 91 Cod penal, reprezintă probe ce demonstrează vinovăția inculpaților Culev Dmitri XXXXX și Chihaioglo Vitali XXXXX, în săvârșirea infracțiunii imputate, **instanța de apel a reținut că**, actele la care face trimitere procurorul nu reprezintă altceva decât niște acțiuni procesuale (hotărâri) ce au fost adoptate în cursul procesului penal, ce au asigurat desfășurarea procesului penal și nu constituie probe ce ar demonstra careva circumstanțe ale săvârșirii faptei prejudiciabile imputată inculpaților.

Astfel, instanța de apel a constatat că, din cumulul de probe prezentate de acuzare, la caz, nu rezultă existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 46 și 326 alin. (3), lit. b), Cod penal, incriminată inculpaților, din care motiv aceștia urmează să fie achitați.

Astfel, instanța de apel, în baza probelor analizate supra, soluționând chestiunea dacă a avut loc fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 46 și 326 alin. (3), lit. b) Cod penal, de săvârșirea căreia au fost învinuiți inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, a constatat lipsa faptei infracționale în cauză, iar prima instanță, în mod eronat a constatat că inculpații au săvârșit careva faptă, însă fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, pronunțând o sentință de achitare în acest temei.

8. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul – șef în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

8.1. În argumentarea recursului a menționat că, decizia Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul la 29 decembrie 2021 este neîntemeiată, ilegală și pasibilă casării.

Menționează că, nu este clar din ce cauza instanța de apel nu a admis ca probă pertinentă, concludentă și utilă - declarațiile martorului Manolov Constantin, or, în decizie nu se atestă aprecierea instanței a declarațiilor martorului Manolov Constantin.

În acest sens, conchide că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă.

Prin urmare, concluziile instanței de apel, asupra „aprecierii” declarațiilor martorului Manolov Constantin, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

La fel, procurorul invocă și faptul că instanța de apel, nu s-a expus asupra următoarelor procese-verbale: 1) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 02 iunie 2017*; 2) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 07 iunie 2017*; 3) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 28 aprilie 2017*; 4) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 05 mai 2017*; 5) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 12 mai 2017*; *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 25 mai 2017*; 6) *Proces-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 02 iunie 2017*.

În acest sens, invocă că, instanța de apel s-a limitat doar la descrierea acestora și limitându-se doar la stenogramele anexate la aceste procese verbale.

Relatează recurentul că, instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra proceselor-verbale, cum sunt: 1) *Procesul-verbal de reținere a lui Culev Dmitri din 02.08.2017*, în cadrul căruia de la ultimul a fost ridicat telefonul mobil de marca „Samsung Galaxy A3”, XXXXX (f.d. 22-24, vol.2); 2) *Proces-verbal de percheziție din 02 august 2017*, conform căruia a fost efectuată percheziția în automobilul de model XXXXX, ce aparține lui Culev Dmitri, careva obiecte în urma percheziției nu au fost ridicate (f.d.53-55, vol.2).

Procurorul a invocat că, în urma acestor acțiuni procesuale nu au fost depistate careva obiecte ce au fost folosite ca mijloace la comiterea infracțiunii în cauză. De aceea, s-a dispus emiterea *Ordonanței cu privire la efectuarea percheziției din 02*

august 2017, în baza căreia procurorul a dispus efectuarea percheziției la domiciliul lui Culev Dmitri, situat în XXXXX, pe care se regăsește mențiunea că "i-a fost înmănată", efectuată de XXXXX (f.d.59, vol.2).

Menționează că această ordonanță nu a fost contestată nici la procurorul ierarhic superior, și nici la judecătorul de instrucție, nici de către persoana căreia i s-a înmănat ordonanța, adică XXXXX, și nici de partea apărării - avocatul Iurașco A. și învinuitul Culev Dmitri.

Cu referire la neadmiterea ca probă de către instanța de apel, a procesului-verbal de percheziție din 02.08.2017, pe motiv că organul de urmărire penală la efectuarea percheziției nu a respectat prevederile procesual-penale, invocă că, acesta corespunde întru totul cerințelor stipulate de art. 131 și 260 Cod de procedură penală, or, legislația procesual-penală nu prevede obligativitatea indicării în procesul verbal de percheziție a locului în care au fost descoperite obiectele ridicate.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 131 alin. (5) Cod de procedură penală, obiectele și documentele ridicate trebuie, pe cât e posibil și necesar, să fie împachetate și sigilate chiar la locul percheziției sau ridicării, despre ce se face mențiune în procesul-verbal respectiv.

În aceeași ordine de idei menționează că, XXXXX citind procesul-verbal de percheziție, nu a indicat careva obiecții vis-a-vis de ridicarea obiectelor.

Simultan cu cele indicate supra, recurentul atestă și faptul că, instanța de apel și-a depășit atribuțiile sale privind reexaminarea situației procesuale legate de percheziție, a revizuit legalitatea percheziției constatată prin hotărâri irevocabile a instanței de judecată, astfel, a subminat autoritatea judecătorească a instanțelor de judecată - Judecătoria Cahul, sediul Central, și procedura penală de verificare a legalității percheziției și a instituției procesuale - judecătorul de instrucție.

Consideră că, încheierea Judecătoria Cahul, sediul central, din 03.08.2017, este una legală, are puterea lucrului judecat și nu este necesar expunerea asupra legalității acestei acțiuni.

La fel, face trimitere recurentul asupra faptului că, instanța de apel nu s-a expus asupra procesului – verbal de cercetare a obiectului din 04 septembrie 2017, or, prin încheierea Judecătoria Cahul, sediul Central din 03 august 2017, acțiunea procesuală de efectuare a percheziției a fost examinată de instanță sub aspectul legalității, fiind declarată legală.

Totodată, recurentul indică faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra procesului-verbal de ridicare din 25.09.2017 și a înregistrărilor discuțiilor telefonice purtate între inculpați.

De asemenea, consideră că, instanța de apel nu s-a expus și nu a motivat argumentele ce atestă existența grupului criminal organizat la cauza dată.

Face trimitere recurentul la prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, considerând că procesul penal urmează a fi încetat în privința inculpatului Culev Dmitri, deoarece acesta a decedat la 15.12.2020.

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or,*

art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect *Legea* la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că, titularii acestora invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; 16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit conchide că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Prin urmare, Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și este expusă neclar, precum și instanța de judecată a admis erori grave de fapt, care a afectat soluția instanței, or, Colegiul penal lărgit, verificând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apel, constată că, recurentul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Colegiul penal lărgit reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu

stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond.

La fel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel, urmare cercetării tuturor probelor administrate în cauza dedusă judecării, a constatat lipsa faptei infracțiunii prevăzută la art. 46 și 326 alin. (3), lit. b), Cod penal, din care considerente inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, au fost achitați.

Lecturând conținutul deciziei, se atestă că, instanța de apel a cercetat toate probele din punct de vedere al pertinentei, utilității, veridicității lor iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Este primordial de făcut trimitere la prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care, *judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Prin urmare, Colegiul penal lărgit, atestă că, instanța de apel în decizia adoptată, a manifestat diligența corespunzătoare, redactând toate circumstanțele cauzei într-o manieră amplă și clară.

Cu referire la critica recurentului, precum că, instanța de apel a lăsat fără apreciere cumulul de probe pertinente la caz, și anume faptul că nu s-a dat apreciere declarațiilor martorului Manolov Constantin, Colegiul penal lărgit atestă că, acesta a fost audiat în ședința instanței de apel, acest fapt constituind obiect de cercetare în cursul procesului penal (f.d 94-95, Vol. IV).

Mai mult, declarațiile martorului Manolov Constantin au fost redată și în cuprinsul descriptivului deciziei, ceea ce denotă că instanța de apel a cercetat declarațiile vizate (f.d. 118, Vol. IV).

Referitor la procesele-verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor din: 02.06.2017; 07.06.2017; 28.04.2017; 05.05.2017; 12.05.2017; 25.05.2017; 02.06.2017, precum că instanța de apel s-a limitat doar la descrierea acestora, Colegiul penal lărgit atestă că, potrivit procesului-verbal din 28 septembrie 2021, instanța de apel pe lângă cercetarea tuturor probelor administrate la prezenta cauză penală, a cercetat inclusiv și procesele-verbale vizate (f.d. 89-93, Vol. VI).

În ceea ce privește alegațiile din recurs, precum că, instanța de apel nu a admis ca probă procesul-verbal de percheziție din 02.08.2027, din motiv că organul de urmărire penală la efectuarea percheziției nu a respectat prevederile procesual-penale, recurentul consideră că, aceste acțiuni procesuale corespund întru totul prevederilor art. art. 131, 260 Cod de procedură penală.

Menționează că, această ordonanță nu a fost contestată la procurorul ierarhic superior, la judecătorul de instrucție, și nici de către persoana căreia i s-a înmănat ordonanța, adică XXXXX (soția lui Culev Dmitri), și nici de partea apărării - avocatul Iurașco A. și învinuitul Culev Dmitri.

La fel, invocă că instanța de apel și-a depășit atribuțiile sale privind reexaminarea situației procesuale legate de percheziție, a revizuit legalitatea percheziției constatată prin hotărâri irevocabile a instanței de judecată, astfel, a subminat autoritatea judecătorească a instanțelor de judecată - Judecătoria Cahul, sediul Central, și procedura penală de verificare a legalității percheziției și a instituției procesuale - judecătorul de instrucție.

Consideră că, încheierea Judecătoria Cahul, sediul central, din 03.08.2017, este una legală, are puterea lucrului judecat și nu este necesar expunerea asupra legalității acestei acțiuni.

Lecturând decizia contestată, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, judecând apelul în corespundere cu regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă

instanță, verificând asupra legalității și temeiniciei hotărârii atacate, potrivit materialelor cauzei penale, a dat apreciere întemeiată alegațiilor apelantului invocate de acesta în cererea de apel și într-un mod clar și bine argumentat și-a fundamentat soluția în strictă conformitate cu normele procesual-penale pertinente cauzei.

În privința faptului că, instanța de apel nu s-a expus și nu a motivat argumentele ce atestă existența grupului criminal organizat la cauza dată, Colegiul penal lărgit urmare examinării circumstanțelor cauzei în latura descrisă, nu a stabilit careva circumstanțe care ar genera ilegalitatea și netemeinicia soluției instanței, în acest sens motivarea căpătând forma unui act juridic motivat, bazat atât pe probele pertinente cauzei cât și conform materialelor prezentate la caz.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, motivarea instanței de apel în partea neprezentării de către partea acuzării a unor probe concrete ce atestă existența în cauză a unui grup criminal organizat, limitându-se într-o manieră incertă, vagă și la general a semnelui calificativ „*săvârșite în interesul unui grup criminal organizat*”, este una bine argumentată, ce denotă evident că la caz lipsește legătura causală între pretinsa faptă săvârșită de către inculpați cu circumstanțele agravante, caracteristice prevederilor normei penale prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică: „*acțiunile prevăzute la alin. (1), (1¹) sau (2) săvârșite în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale*”.

La fel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, întemeiat a constatat că, la caz nu se certifică existența creării unui grup criminal organizat de către inculpați, în vederea comiterii de către aceștia a infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În același context, instanța de apel și-a justificat cert și faptul că, acuzatorul de stat nu a demonstrat dacă inculpații Culev Dmitri și Chihaioglo Vitali, se cunoșteau între ei la momentul săvârșirii infracțiunii, nu a indicat în ce mod inculpații sau organizat în grup criminal organizat, care era rolul fiecăruia din ei la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, în contextul celor descrise supra, Colegiul penal lărgit conchide că, întru elucidarea circumstanțelor care demonstrează vinovăția și/sau nevinovăția subiectului unei infracțiuni, instanța va reține acele probe care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, argumentele recurentului invocate în recurs, precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și este expusă neclar, precum și instanța de judecată a admis erori grave de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit le respinge, întrucât instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care a fost respinsă versiunea părții acuzării și întemeiat a ajuns la concluzia achitării inculpaților Chihaioglo Vitali și Culev Dmitri de săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzută la art. 46, 326 alin. (3), lit. b), Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2) Cod procedură penală, *judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.*

În acest sens „*propria convingere*” nu are sensul de opinie subiectivă, ci acela al certitudinii dobândite de judecător în urma examinării tuturor probelor și circumstanțelor cauzei în ansamblu, sub toate aspectele, în mod obiectiv și călăuzindu-se de Lege.

Este de remarcat că standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” consacrat în jurisprudența Curții Europene, presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul.

Acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul „*in dubio pro reo*”, care, la rândul său, constituie o garanție prezumției de nevinovăție.

Astfel, potrivit art. 8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Sub egida celor menționate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, instanța de apel, a judecat cauza penală conform legii și propriei convingeri, încât certitudinea că cauza a fost judecată în corespundere cu norma penală și de către o instanță independentă și imparțială nu ar trebui să trezească careva dubii părților implicate în actul de înfăptuire a justiției.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 11) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel urma să înceteze procesul penal din motiv că inculpatul Culev Dmitri a decedat, Colegiul penal lărgit notează următoarele.

Din conținutul recursului, se conchide că, recurentul face trimitere la normele procesul-penale, care în opinia acestuia ar justifica încetarea procesului în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, în privința inculpatului Culev Dmitri, în legătură cu decesul acestuia.

Potrivit informației din baza de date „Acces” (f.d. 54, Vol. VI), se constată că, Culev Dmitri, a decedat la 22.12.2020.

În sensul declarat de către recurent, potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) din Legea vizată, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.*

Conform art. 275 pct. 5 Cod de procedură penală, *urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazul în care a intervenit decesul făptuitorului.*

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal lărgit reține că, este eronată alegația recurentului prin care s-a invocat necesitatea încetării procesului în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, în privința inculpatului Culev Dmitri, în legătură cu decesul acestuia, or, o eventuală încetare a procesului în sensul declarat de către instanța de apel va genera o încălcare gravă și va constitui un temei de nereabilitare și va înrăutăți situația inculpatului decedat.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă că, o posibilă încetare a cauzei penale în privința unei persoane decedate, cu respectarea rigorilor unui proces echitabil, ar fi fost posibilă doar în *cazul primei instanțe*.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 407 alin. (3) Cod de procedură penală, temeiul încetării procedurii de examinare în ordine de apel se aplică doar în cazul retragerii apelului, nu și *în cazul intervenirii decesului inculpatului.*

Referitor la temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, prin care, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru*

a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, Colegiul penal lărgit atestă următoarele.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină - *conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

Norma prevăzută la art. 430 Cod de procedură penală, *prevede expres ce trebuie să conțină cererea de recurs, indicând elementele obligatorii.*

Elementele de bază sânt conținutul și motivele recursului prin care, în principiu, se precizează și se solicită cerințele procesuale în fața instanței de recurs.

Din conținutul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală rezultă că, motivarea recursului împotriva hotărârii instanței de apel este obligatorie, iar potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, în cererea de recurs trebuie indicate temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la concluzia, în sensul, de agravare a situației recurentului, nu este motivat, instanța de recurs **nu este în drept ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind că se încalcă dreptul la un proces echitabil.**

În conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Această dispoziție legală definește natura juridică a recursului ca fiind o cale de atac devolutivă de drept.

De aici rezultă că în cazul în care recursul nu este motivat, **instanța de recurs se află în imposibilitate să judece cauza, în sensul agravării situației condamnatului, dat fiind că lipsește obiectul judecării respective.**

Față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că în situația când din cererea de recurs se desprinde un temei indicat în art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să analizeze temeinicia hotărârii atacate, referindu-se **numai la temeiul motivat** de recurent.

La caz, se desprinde a evidenția că, temeiul indicat de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, nu este motivat și nu evidențiază într-o manieră justă și clară, care normă de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Din recurs, Colegiul penal lărgit atestă doar alegații generale ale recurentului cu trimitere la prevederile art. 436 Cod de procedură penală, fără însă a specifica și argumenta esența pretinsului temei invocat.

Colegiul penal lărgit conchide că, temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, este predestinat spre unificarea practicii judiciare, și la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care printr-o motivare amplă și de netăgăduit trebuie să demonstreze esența și impactul aplicabilității temeiul vizat în cauza dedusă judecării, **ceea ce la caz, nu s-a realizat.**

Mai mult, la caz se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a

hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Or, instanța de apel în cadrul examinării cauzei penale, a respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

În acest context, Colegiul penal lărgit concluzionează că, temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, recursul urmând a fi respins ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către Procurorul - șef în Procuratura de circumscripție Cahul, *Calendari Dumitru*, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Chihaioglo Vitali XXXXX** și **Culev Dmitri XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 iulie 2023.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Donos Aliona

Malanciuc Ion